

PĀ~Ā•BĀŠH KRĀ•LE ARTUĀ E

ĀšterĀ½, 23 Ā•ervenec 2013

Následující velice zajímavý a vtipný pĀ™ibĀ›h jsem dostala od Simona, nového Ā•tenáĀ™me ze vzdálených krajĀ™. Na první pohled se pĀ™ibĀ›h týká krále Artuše, ale na druhý? Je o nás, o Ā•enách - jeden slavný muĀ¾ Ā™ekl, Ā¾e Ā¾eny prý nevĀ› nedají pokoj, dokud to nedostanou. Tohle je ale pĀ™eci jen trochu jinak...

Stalo se, Ā¾e mladý král Artuš byl pĀ™epaden a zajat panovníkem ze sousedního království. Ten ho chtĀ›l za Artušovo mládí a jeho ideály ho obmĀ›kĀ›ily a nechal ho Ā¾ít - avšak pod podmínkou, Ā¾e mu musí správnĀ› odpovědĀ›t na jednu velmi tĀ›Ā¾kou otázku. Dostal na to dokonce rok na rozmyšlenou, pokud však potom nebude znát odpověď, pĀ™ijde o Ā¾ivot. “CO VLASTNĀŠ Ā½ENY OPRAVDU CHTĀŠJÍ?” Taková otázka i toho nejvzdĀ›lanĀ›jšího muĀ¾e, a pro mladého Artuše se zdála být témĀ›Ā™ neĀ™ešitelnou, ale poněm to bylo poĀ™ád lepší, neĀ¾ smrt, souhlasil s panovníkovým poĀ¾adavkem a slíbil, Ā¾e bude mu Ā™ekne svou odpověď uplyne rok. Vrátil se do svého království a zaĀ•al se hned kaĀ¾dého dotazovat – princezny, knĀ›zĀ™, moudrých muĀ› a dokonce i dvorního šaška. Mluvil s kdekým, ale nikdo mu nedovedl správnĀ› odpovědĀ›t. Nakonec mu pĀ™e jen poradili: aby se obrátil na starou Ā•arodĀ›jnici, Ā¾e jenom ona by mohla znát správnou odpověď. Ovšem, její rady Ā¾e bude nesmírná, uĀ¾ podle její povĀ›sti, kterou znalo celé království, bylo známo, Ā¾e babizna si urĀ•uje veliké a pĀ™emrštĀ›né ceny. KdyĀ¾ nastal poslední den a Artuš stále nic nevĀ›dĀ›l, nemĀ›l jinou moĀ¾nost, Ā•arodĀ›jnici. Ta souhlasila, Ā¾e mu poradí, ale nejprve musí on, Artuš, souhlasit s cenou, kterou si ona urĀ•í. Ta jeĀ¾ibaba poĀ¾adovala sĀ™atek se Sirem Lancelotem! NejevnešenĀ›jším šlechticem Kulatého stolu, a zároveň taky nejbliĀ¾ším Artušovým pĀ™ítelem... Artuš byl zcela zdrcený. Ona byla hrbatá a ohavě tlamĀ› jen jeden zub, a ještĀ› páchnoucí jak stoka, vyluzovala kaĀ¾dou chvíli nĀ›jaké fuj zvuky, atd. V Ā¾ivotĀ› nepotkával odpornĀ›jší stvoĀ™ení. Odmítl nutit svého nejlepšího pĀ™ítele do takového sĀ™atku a uvalit na nĀ›j takové hrozivé trvalé bĀ™emení. Avšak Lancelot, dozvĀ›dĀ›v se o nabídce, Ā™ekl Artušovi, Ā¾e Ā¾ádná obĀ›ň není ve srovnání s Artušovým Ā¾ivotem a zachování Ā•lenĀ™ Kulatého stolu. TakĀ¾e s poĀ¾adavkem souhlasil. Poté byla vyhlášena svatba a Ā•arodĀ›jnice koneĀ•ně odpovědĀ›la Artušovi na onu otázku: “Ā½ENA CHCE NAKLÁDAT SE SVÝM Ā½IVOTEM TAK, JAK SAMA UZNÁ ZA VHODNĚ”. KaĀ¾dý okamĀ¾itĀ› poznal, Ā¾e Ā•arodĀ›jnici odhalila a prohlásila velikou pravdu, a tím také ušetĀ™ila Artušovi Ā¾ivot. A tak se také stalo. Sousední král zaruĀ•il Artušovi svobodu a Ā¾ivot. No, a Lancelot a Ā•arodĀ›jnici mĀ›li nádhernou svatbu...

Svatební noc nastala a Lancelot, zocelujíc se na hrĀ™zný záĀ¾itek, vešel do loĀ¾nice. Avšak, jaký pohled s ním mu naskytl! NejkrásnĀ›jší Ā¾ena, jakou kdy vidĀ›l, sedĀ›la na jejich posteli... Ohromený Lancelot se jí tázal, co se to stalo, jestli je to ona? Kráska odpovědĀ›la, Ā¾e – ponĀ›vadĀ¾ k ní byl tak laskavý, pĀ™estoĀ¾e vypadala tak odpudivě, že Ā• tomu bude jinak, bude škaredá a ohyzdná, ale jenom polovinu Ā•asu, druhou zase krásná dĀ›va.

“Co bys radĀ›ji, abych byla?”, otázala se Lancelota. “Krásná ve dne… nebo v noci?”

Lancelot zaĀ•al pĀ™emítat o jejím výroku: „BĀ›hem dne bych mĀ›l po svém boku Ā¾enu, kterou bych se chlubil svému pĀ™ítelĀ™m a známým, ale v noci, v soukromí, bych mĀ›l starou Ā•arodĀ›jnici! Anebo bych radĀ›ji mĀ›l mít pĀ™es den ohyzdnou babiznu, a v noci nádhernou Ā¾enu, s níĀ¾ bych se oddával líbezným radovánkám?“ Jestli jsi muĀ¾ a Ā•teš to jak by ses rozhodl TY? Jestli jsi Ā¾ena a Ā•teš to … Jaká by asi byla volba TVĚHO MUĀ½E?

Lancelotova volba je uvedena na další stránce, ale; rozmysli si prosím, svoji volbu, dříve než se na podívá;...

A nyní odpověď, kterou nakonec vyslovil sir Lancelot: řekl, že to nechá jenom na ní, aby se rozhodla sama za sebe jak ona bude chtít. Na základě toho, co krásná dívka právě uslyšela, prohlásila, že zůstane taková, jako je teď - přívabná po celý čas, napořád. Nebo jí potěšilo, že ji natolik respektoval, že ji samotnou nechal rozhodovat jejím vlastním životem.

No, a teď: co je ponaučením z tohoto příběhu?

- 1) "Earodnice" je v každé ženě, nezáleží na tom, jak moc je krásná
- 2) Jestliže nenechá; ženu, aby bylo po jejím, dějí se pak ošklivé věci

Takže muži, buďte opatrní v jednání se ženou a nikdy nezapomeňte: "Buďte to přjde po jejím, nebo to nepřbec..."

SIMON